

РЕШЕНИЕ

№ 4200

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 11.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **145** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. 329 от 07.01.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 06 – 3716 от 19.12.2012 г. по описа на ТД на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], ул. Ц. Освободител, представлявано от управителя Г. С. Г. срещу Решение № ПИ – 256 от 30.11.2012 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу действие на публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране”, отдел „Управление на дългове” по изп. дело № 0008/2010 г. по описа на същата дирекция, обективизирано в протокол за опис на МПС изх. № 0008/2010/000682/15.11.2012 г.

Жалбоподателят сочи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че не е собственик на движимата вещ, предмет на описа, тъй като същата е отчуждена, за което е представен нотариално заверен договор преди извършването на действията на публичния изпълнител. Допълнително се излагат аргументи, че преди започване на производството е представен списък на притежаваните от [фирма] активи. Иска се съда да отмени оспорваното решение и потвърдените с него действия на публичния изпълнител. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се явява, представлява се от адв. П., която поддържа жалбата, моли да бъде уважена на посочените в нея основания и с оглед събраните поделото доказателства. Претендира разности.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С. редовно призован не се явява,

представлява се от юрк. Р., която оспорва жалбата, предлага да не се уважа, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че в регионална дирекция С. на АДВ е образувано изп. дело № 25/ 2009 г. за събиране на публични задължения на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК]. С постановление за обезпечаване № 0925-000016/16.04.2009 г. е наложен запор на МПС - товарен автомобил УАЗ 33-03 с ДК № КН 33-98 АМ, двигател № 41780В31104173, рама № ХТТ33030030476797, бордови, цвят зелен/сив.

Постановлението е получено от длъжника на 17.04.2009 г. Същото не е обжалвано. Изпратено е запорно съобщение до „Пътна полиция - КАТ" [населено място], което е входирано с № 2091/16.04.2009 г.. изготвено на основание справка от регионална база - КАТ К. относно регистрирани МПС-та на името на [фирма]. През 2010 г. преписката по делото е изпратена по териториална компетентност в ТД на НАП С.. Дирекция „Събиране”, И. К. за продължаване действията по принудително събиране на публичните задължения. По описа на същата дирекция изпълнителното дело е под № 0008/2010 г.

На 15.11.2012 г. публичният изпълнител е предприел действие по принудително събиране на публичните вземания чрез опис на процесното МПС. Този акт на публичния изпълнител е предмет на оспорване в настоящото производство.

Жалбоподателят, в качеството му на трето лице със самостоятелни права по смисъла на чл. 267, ал. 2, т. 4 от ДОПК обжалва действието на публичен изпълнител по изп. дело № 0008/2010 г. по описана същата дирекция, представляващо извършване на опис на 15.11.2012 г. на движима вещ - МПС товарен автомобил У. 33-03 с рег. № КН 33-98 АМ, двигател № 41780В31304173, рама № ХТТ33030030476797, бордови, цвят зелен/сив по изпълнение срещу длъжника [фирма] - в ликвидация, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК]. Жалбоподателят твърди, че публичният изпълнител е насочил изпълнението върху движима вещ. която е негова собственост, а не на длъжника. Твърди, че е придобил същата на 10.07.2008 г. и я владее от 18.07.2008г., т.е. преди образуване на изпълнителното дело. Представя нотариално заверен договор за покупко-продажба на машини, съоръжения и оборудване от 10.07.2008 г. и приемо - предавателен протокол от 18.07.2008 г.

[фирма] в хода на административното обжалване е представил удостоверение с рег. № 5558 от 10.12.2010 г., издадено от началник сектор „Пътна полиция”, от което се потвърждава наложения запор върху процесното МПС от АДВ с Постановление № 0925-000016 от 16.04.2009 г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка писмени документи. Допълнително ангажираните от жалбоподателя и изисканите служебно от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 268, ал. 1 от ДОПК преклузивен 7 - дневен срок, от надлежна страна, видно от приложения пощенски плик, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предписаната

форма.

Съгласно чл. 268, ал.1 във вр. чл. 267 ал. 2, т. 2, 4, 5 и 6 длъжникът или вискателят може да обжалва решението пред административния съд по местонахождението на компетентната териториална дирекция.

От мотивите на обжалваното решение се установява, че директорът на ТД на НАП – С. е приел, че правилно и законосъобразно са извършени обжалваните пред него действия на публичния изпълнител.

Настоящият съдебен състав намира, че решение № ПИ – 256 от 30.11.2012 г. на директора на ТД на НАП – С. е издаденото при неправилно приложение на материалния закон по следните съображения.

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ат. 4 от ГПК, във връзка с параграф 2 от ДР на ДОПК трети лица могат да обжалват действията на публичния изпълнител само когато той е насочил изпълнението върху вещи, които в деня на запора, възбраната или предаването, ако се касае за движима вещ, се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собствена на длъжника при налагане на запора или възбраната. При условие, че жалбоподателят твърди свое право на собственост върху описваната вещ, той не само трябва да упражнява фактическа власт върху същата, но и да притежава документ с достоверна дата, доказващ отчуждаването преди момента на насочване на изпълнението върху спорната вещ. Съгласно чл. 144. ал. 1 от ЗДвП собствеността на моторните превозни средства се прехвърля с писмен договор, като подписите на страните по сделката трябва да бъдат нотариално заверени в хипотезите, при които се прехвърля собствеността на регистрирани автомобили.

С договора за покупко-продажба на МПС продавачът се задължава да прехвърли на купувача собствеността на моторно превозно средство срещу цена, която купувачът се задължава да му плати - чл. 183 от ЗЗД. Договорът е двустранен, възмезден, комутативен договор. Като двустранен договор към него следва да се прилагат и всички общи правила относно двустранните договори, свързани с развалянето на договора, риска при погиване на МПС и т.н. Съгласно разпоредбите на чл. 145. ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП при промяна на собствеността на регистрирано пътно превозно средство продавачът в двуседмичен срок предоставя на службата, издала регистрационния номер, копие от договора за прехвърляне на собствеността с данните на купувача. Купувачът на регистрирано пътно превозно средство е длъжен в двуседмичен срок да предостави на службата за регистрация по местоживееене копие от договора за придобитата собственост с данните на продавача. Съгласно чл. 140. ал. 1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани. Пътното превозно средство се регистрира на името на неговия собственик. Редът за регистриране, отчитане, пускане и спиране от движение е уреден с издадената на основание чл. 140, ал. 2 от ЗДвП Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистрацията и отчета на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях. В съответствие с чл. 9. ал. 1 от наредбата за всяко регистрирано превозно средство се издава свидетелство за регистрация. От своя страна, за издаване на регистрационното свидетелство са необходими доказателства, установяващи произхода и собствеността на превозното средство. Следователно свидетелството за регистрация е само официален документ, установяващ факта на регистрация, като административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение по смисъла на § 2.. т. 3 от ДР на Наредба № I - 45/24.03.2000 г.

В настоящият случай е представен договор за покупко-продажба на машини, съоръжения и оборудване от 10.07.2008 г. Съгласно т.1 от този договор продавачът продава на купувача описаните машини, съоръжения и оборудване за сумата от 900 923.00 лв. В т. 2 от него е предвидено, че купувачът се задължава да заплати договорената сума изцяло и по банков път в 7 дневен срок от подписването му. Договорената цена се намалява със стойността на липсващите и предадени вещи, които се установяват с приемо – предавателен протокол. По – нататък в т. 3 от договора се казва, че купувачът купува описаните в приемо – предавателния протокол машини, съоръжения и оборудване при посочените условия и за посочената цена. Жалбоподателят е представил и посочения в т. 3 от договора Приемо – предавателен протокол относно транспортни средства и механизация от 18.07.2008 г. В него са подробно описани транспортните средства и механизация, които се предават от продавача на купувача в табличен вид, сред които е посоченото и процесното, спазено е и изискването на т.2 от договора. Изчислена е цената на получените транспортни средства – 262 298 лева. Същата сума е преведена на 18.07.2008 г. по сметка на АДВ по наложена обезпечителна мярка върху МПС и механизация в полза на [фирма] – К.. Съгласно цитирания протокол от 18.07.2008 г. и платежното нареждане от същата дата настоящият жалбоподател е станал собственик на товарен автомобил У. 33 – 03 с ДК [рег.номер на МПС] . Следователно е изпълнено изискването на чл. 144 от ЗДвП, защото прехвърлянето на собствеността на ППС се извършва с нотариално заверен договор, какъвто е налице в случая, включително и извършено плащане по него.

Иначе казано с фактическото плащане на цената на получените с приемо – предавателния протокол транспортни средства и механизация е приключил фактическия състав по разпоредителната сделка и жалбоподателят е станал техен собственик.

На следващо място в обжалвания административен акт са изложени подробни аргументи относно незавършването на фактическия състав по пререгистрация на процесното ППС, които от своя страна са ирелевантни относно обстоятелството за прехвърляне собствеността на товарния автомобил. Това е така, тъй като след подписването на договора за покупко – продажба и плащането на цената за ППС се прехвърля собствеността и едва след това възниква задължението за новия собственик да предприеме действия по информиране на компетентните органи – Отдел „Пътна полиция” при съответната областна дирекция на МВР за вписване в регистрите на новия собственик. Неспазването на това изискване влече след себе си съответните санкции, но не може да означава, че не е приключен фактическия състав по разпоредителната сделка.

В тази връзка следва да се посочи, че от страна на публичния изпълнител е била ограничена възможността на [фирма] да предприеме действия по пререгистрация на процесния товарен автомобил, тъй като с Постановление № 0925 – 000016 от 16.04.2009 г. е наложил заповед върху него, който своевременно е отразен в съответния отдел „Пътна полиция” при ОДМВР – К.. Това обстоятелство води до обосноваване извод, че по силата на действията публичният изпълнител е наложил заповед върху чужда движима вещи и с това си действие е ограничил възможността на новия собственик да изпълни задълженията си по пререгистрация.

Воден от горното настоящият съдебен състав на Административен съд – София, Първо отделение, 8 – ми състав, намира жалбата подадена от [фирма] за основателна и като такава следва да бъде уважена, а решение № ПИ – 256 от 30.11.2012 г. на

директора на ТД на НАП – С. следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото следва да се уважи направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя адв.П. за присъждане на сторените по делото разноски, които са в общ размер на 326 лева, включващи 50 лева държавна такса и 276 лева адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 268 от ДОПК, Административният съд – С. град, Първо отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ – 256 от 30.11.2012 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу действие на публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „събиране”, отдел „Управление на дългове” по изп. дело № 0008/2010 г. по описа на същата дирекция, обективизирано в протокол за опис на МПС изх. № 0008/2010/000682/15.11.2012 г.

ОСЪЖДА ответника – директора на ТД на НАП – С. да заплати от бюджета на НАП на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], ул. Ц. Освободител сторените разноски по делото в размер на 326 (триста двадесет и шест) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: